

**LISTY
Z AURA – PONTU**

4/2016

ZIMA

Obsah:

Vážení přátelé.....3

Kontakty.....4

Česká a slovenská dramatika.....5

L'ubomír Feldek

K.F.Tománek

Vojtěch Štěpánek

Hynek Jurman

Nové překlady.....7

Anglicky psaná dramatika

Ziegler(ová) - Sloupová

Betts - Zahálka

Lindsay-Abaire – P.Dominik

Bartlett - Sloupová

Pinter – Josková

Coppel – Bartoš

Německy psaná dramatika

Wiplinger – Bláhová a kol.

Bamberger(ová) - Kotrouš

Vögel - Michňová

A další...

Ahlfors – Černík

Čechov - Vostrý

Roblès – Macek

Eurípidés - Vostrý

Hry, které je po dohodě možno získat jen za tantiémy.....13

Nepřeložené texty.....14

Dílo Ingmara Bergmana

Anglicky psaná dramatika

Ratigan

Farrell

Rebeck(ová)

Wilson(ová), Fay, Green, Nunnery(ová)

Skinner(ová)

Higginson

Whelan

Weitz

Campbell(ová)

Slade

Ross(ová)

Pierce

Foley

Greenberg

Shepard

Boyd

Německy psaná dramatika

Stockmann

Orths

Bamberger(ová)

Buchholz

Vögel

Dinev

Löhle

Koch(ová), László

Bukowski

A další...

Albinus (Dánsko)

Vážení a milí přátelé,

připravili jsme pro Vás **zimní čtení** - další **Listy z Aura-Pontu** s nabídkou aktuálních textů za poslední období.

Kromě tuzemských novinek a nových překladů naleznete v nabídce i zatím nepřeložené novinky zejména anglosaské a německojazyčné oblasti, ale i z jiných zemí.

Aktuální číslo **Listů z Aura-Pontu** je vždy k nahlédnutí na našem webu (www.aura-pont.cz), včetně aktuálních [Novinek z Aura-Pontu](#), kde se dozvíte o dalším dění v naší agentuře. Máte-li zájem o starší čísla Listů, [napište nám](#) a my Vám je zašleme elektronicky či poštou. Jejich obsah průběžně ukládáme do naší internetové [Rukověti dramaturga](#), kde je k dispozici úplný přehled nabízených textů. Nyní v ní naleznete informace o **více než 5000 textech původních českých a slovenských her, překladů i textů zahraničních autorů v originále, aktualizace databáze probíhá průběžně.**

Připomínáme, že Vaším zájmům vycházíme vstříc dalšími službami:

- na požádání Vám zašleme text námi zastoupených autorů a překladatelů,
- rozhodnete-li se některý z nich inscenovat, získáme pro Vás souhlas autora,
- vystavíme provozovací smlouvu.

Rovněž Vám texty zahraničních autorů (nabízené i Vámi vyžádané):

- obstaráme,
- v případě Vašeho zájmu doporučíme překladatele, dojednáme smlouvu se zahraniční agenturou,
- dojde-li k provozování, je naší odměnou provize z autorských honorářů,
- nedojde-li k provozování, vyúčtujeme Vám předem dohodnuté vynaložené náklady.

Díky našim bohatým zkušenostem a kontaktům v zahraničí Vám můžeme nabídnout **vyřízení práv k provozování děl** autorů z mnoha zemí celého světa:

vlámské části Belgie,	Maďarska,	Rumunska,	Srbska,
Bulharska,	Německa,	Ruska,	Švýcarska,
Holandska,	Polska,	Skandinávie a Pobaltí	USA,
Chorvatska,	Rakouska,	Slovinska,	Velká Británie a Irsko

a mnoha dalších (kromě Francie, Itálie a Španělska, kde jsou v současné době tamní monopolní agentury vázány exkluzivními smlouvami).

Můžete nás však kontaktovat i v případě, kdy si nejste jisti, kam se obrátit.

Vždy Vám alespoň poradíme.

Rádi Vám taktéž pomůžeme při výběru titulu, vhodného právě pro Vás. Vaše případné jednodušší dotazy zodpovíme telefonicky, složitější pak písemně.

Naše [produkční oddělení](#) Vám v případě potřeby pomůže při výběru interpretů. Dále Vám můžeme doporučit například režiséra, choreografa, případně výtvarníka nebo autora hudby.

Těšíme se na Vaše reakce.

Michal Kotrouš, Michal Zahálka

Kontakty

VEDENÍ AGENTURY:

Petra Marková, výkonná ředitelka – tel.: 251 554 938, petra.markova@aura-pont.cz

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ:

Petra Marková, vedoucí – tel.: 731 184 896, petra.markova@aura-pont.cz

Texty a agentáž

Michal Kotrouš – tel.: 603 265 067, michal.kotrous@aura-pont.cz

Michal Zahálka – tel.: 702 044 531, michal.zahalka@aura-pont.cz

Zahraniční práva

Anna Pýchová – tel.: 739 652 531, anna.pychova@aura-pont.cz

FINANČNÍ ODDĚLENÍ:

Martin Chramosil – tel.: 603 195 199, martin.chramosil@aura-pont.cz

Markéta Kotrbová – tel.: 731 555 949, marketa.kotrbova@aura-pont.cz

Hana Ondřichová – tel.: 731 520 528, hana.ondrichova@aura-pont.cz

PRODUKČNÍ ODDĚLENÍ:

Jiří Havel – tel.: 603 466 399, jiri.havel@aura-pont.cz

Markéta Mayerová – tel.: 602 644 630, marketa.mayerova@aura-pont.cz

SEKRETARIÁT:

Lucie Štěpánová – tel.: 251 554 938, 251 553 992, lucie.stepanova@aura-pont.cz

Najdete nás na adrese:

Veslařský ostrov 62

147 00 Praha 4 - Podolí

tel. ústředna: 251 554 938

e-mail: aura-pont@aura-pont.cz

www.aura-pont.cz

Česká a slovenská dramatika

L'ubomír Feldek (Slovensko)

HRAJ, NOHA, A TY, DRUHÁ, TANCUI!

10 m, 4 ž

komedie / adaptace

Parafráze komedie chorvatského spisovatele Marina Držića (1508–1567) *Dundo Maroje*. V této předloze otec Dundo Maroje přijíždí hledat syna a svoje peníze do Říma. Když zjistí, že peníze skončili u kurtizány, nacpe do tří pytlů smetí, předá je kurtizáně jakožto vzácné zboží a získá tak zpět svoje peníze.

Parafráze L. Feldeka využívá množství písní a je situována do současného Říma, kde vystupují dnešní Slováci, původní zápletka se třemi pytli smetí je nahrazena příběhem otce, který vyfoukne synovi milenku. Hra tak dostává novou dějovou trajektorii, ale i novou filozofii vyjádřitelnou heslem „ „když stáří, tak bláznivé“. Avšak nadčasové téma zlodějů a okradených zůstává stejné.

Hra měla premiéru na zámeckém nádvoří zvolenského zámku v červnu 1999 a zůstala pak s velkým úspěchem na repertoáru zvolenského divadla.

Vojtěch Štěpánek

NEVIM

2 ž

"Se projdi po Náplavce - defilé ženichů, že by sis nejradši vyrvala rodidla... a namlela jim je do těch jejich veganských hamburgerů...!"

Znaky generace současných třicátníků jsou Nevázanost, Nezávislost, Individualita a Svoboda... Ale není to ve skutečnosti Nedospělost a Nepřipravenost...?

Kristýna a Anička: Dvě třicátnice různých generací. Kristýna je v kómatu, Anička je zbouchnutá. Jedna bez druhé svou životní situaci nepochopí, nevyřeší, nepřežije. Komedialní dialog na vážné téma. Premiéra v A studiu Rubín v květnu 2016.

Karel František Tománek

PAN BÍLÝ, ZRZKA A TI DRUZÍ

8 m, 3 ž

„Tarantinovská“ gangsterka ostře nabitá touhou po pomstě a extatické lásce. Pan Bílý přichází skoncovat s minulostí, zlikvidovat Zuřivého býka, vůdce Rudochů, potkává však Zrzku z party Odhodlaných. Krvavá jatka se blíží...

Hra byla uvedena v Činoheráku Ústí nad Labem v říjnu 2016.

Hynek Jurman

NEVDĚK

8 m, 3 ž

Hra o lidské svobodě, po níž touží v tomto případě umělci - hudební skladatelka Viola, spisovatel Hugo a malíř Vincenc. Tolik by chtěli svobodně tvořit! Podporuje je materiálně mlynář Kolařík a morálně vede disident Lumír. Za daných podmínek to mají těžké, zemi vládne tyranský Vladař, který má k ruce všehoschopného Pobočníka a pak různé donašeče, konfidenty a bachaře (Dobráček, Skřípal, Jeremiáška). Při oslavě výročí nástupu totality však dojde k nepokojům, mlynář a Lumír žádají změnu poměrů, dojde k rvačce, čehož využije Pobočník a zavraždí Vladaře. Stane se jeho nástupcem, a když nedonutí ke

spolupráci Lumíra, dá zemi zdánlivou svobodu. Mlynář je dokonce veřejně odměněn a ostatní mohou do funkcí, váhá jediný Lumír.

Jenže nejvíce jsou rozčarovaní umělci. V nabyté svobodě jim tvorba jaksi nejde, a tak zatouží opět po starých pořádcích. Ani přísluhovači nejsou spokojeni. Pobočník sešikuje všechny konfidenty, odhalí hlízu zrady a nechá popravit mlynáře, který sice mlel mouku pro potřebné, ale mlel na špatnou stranu. Všichni jsou najednou spokojeni a stranou zůstává jediný Lumír a jeho milá. Oba nastupují do lágru a v závěru si Pobočník postěžuje, jak jsou lidé nevděční - dal jim přece svobodu, ale oni spokojeni nebyli. Potřebují železného vládce, tvrdou ruku a hluboko do žlabu.

Nové překlady

Anglicky psaná dramatika

Anna Ziegler(ová) (USA)
SNÍMEK Č. 51 (PHOTOGRAPH 51)
přeložila Jitka Sloupová
5 m, 1 ž

„Watson, Francis Crick a Maurice Wilkins dostali v roce 1962 Nobelovu cenu za medicínu za objasnění molekulární struktury nukleových kyselin. Objev byl učiněn za pomoci Rosalindy Franklinové.“

„Franklinová je nejlépe známa svou prací na difrakčních obrazech DNA, které byly následně použity k správnému určení struktury DNA Watsonem a Crickem. Franklinová však sama zřejmě rozpoznala strukturu DNA, nicméně Watson a Crick ve své slavné práci z roku 1953 její příspěvek zmínili pouze několika slovy. Její zásluhy byly rozpoznány až ke konci 60. let. Po práci na DNA vedla Franklinová také výzkum na poli virologie. Zemřela však v 37 letech na rakovinu vaječníku.“

Dva citáty z české Wikipedie jsou nejlepším úvodem do problematiky, která je základem strhujícího dramatu americké dramatičky Anny Zieglerové (1978). Jeho hrdinkou je právě Rosalind Franklinová (1920-1937) a její – často přehlížená – role při objevu dvoušroubovicové struktury DNA. Její příběh vypráví o tom, jak se tato bystrá, tvrdohlavá a odvážná žena pohybovala na území ovládaném muži – ve vědeckých pracovištích poválečné Anglie. Watson, Crick a zejména její nejbližší spolupracovník Maurice Wilkins jsou jejími protihráči. Hra tak úspěšně balancuje mezi napínavou a morálně složitou kapitolou z historie vědy a lidským příběhem, kladoucím otázku po směru a smyslu života.

Hru poprvé inscenoval soubor Active Cultures Theatre v Mount Ranier ve státě Maryland v roce 2008. Značného ohlasu pak dosáhla při uvedení v Seattle Repertory Theatre v roce 2013.

V září 2015 proběhla britská premiéra v Noël Coward Theatre v Londýně s Nicol Kidmanovou v hlavní roli.

David Lindsay-Abaire (USA)
RIPCORD (RIPCORD - ZÁCHRANNÉ LANKO)
přeložil Pavel Dominik
3 m, 3 ž
komedie

Ovdovělá seniorka Abby už pár let obývá pokoj v jednom pečovatelském domě v New Jersey. Obývá ho většinu času sama, protože soužití s touhle zcyničtělou, okoralou a záměrně protivnou osobou by dobrovolně snášel jenom málokdo. K Abbyinu neskonalemu zoufalství se ovšem někdo takový přece jen najde. Marilyn je sice asi tak stejně stará a zrovna tak ovdovělá, ale povahově je Abbyiným pravým opakem: optimistka, dobře naladěná a odhodlaná s úsměvem na rtech snášet přítomnost nerudné spolubydlící, protože druhý takový pokoj se spoustou denního světla a překrásným výhledem do parku už v celém domově není.

Drobný každodenní souboj mezi oběma dámami, který s lehkými obavami sleduje sympatický mladý pečovatel (a nadšený amatérský divadelník) Scotty, nakonec přeroste v nebezpečnou sázku: pokud se Marilyn podaří nebojácnu Abby vyděsit, získá její lukrativní postel u okna. A pokud se Abby podaří neochvějně dobromyslnou Marilyn rozčítit, zůstane Abby ve svém pokoji opět sama. Tím se roztočí zběsilá spirála naschválů a kanadských žertíků, v nichž jde místy doslova o krk, a mimoděk se odhalí i jistá temná tajemství v životech obou žen. Nakonec si Abby uvědomí, že mezi ní a Marilyn vlastně vzniklo

něco na způsob přátelství - ale nebude na to už pozdě? I když jsou obě dámy vitální a vysloveně nekonvenční, smrt nemusí být tak daleko, jak by se mohlo zdát...

Nová komedie oceňovaného amerického dramatika Davida Lindsay-Abaira, který byl za svou hru *Rabbit Hole* (Králičí nora) oceněn Pulitzerovou cenou za rok 2007, aktuálně sklízí úspěchy v newyorském Manhattan Theatre Clubu, kde ji režíroval známý herec a komik David Hyde Pierce (*Kašlu na lásku, Král rybář*).

Harold Pinter (Velká Británie)

ZEMĚ NIKOHO (NO MAN'S LAND)

přeložila Zuzana Josková

4 m

černá komedie

Hra držitele Nobelovy ceny Harolda Pintera z roku 1974.

Jednoho letního večera se dva stárnoucí spisovatelé, Hirst a Spooner, potkají v hospodě v londýnské čtvrti Hampstead. Jejich společné popíjení pokračuje do noci i v nedalekém Hirstově majestátním domě. Čím víc jsou oba opilí a čím víc znějí jejich historky neuvěřitelně, tím rychleji se jejich živá konverzace mění v mocenskou hru, kterou dál zkomplikuje příchod dvou zlověstných mladších mužů.

V revivalu Pinterovy klasické komedie se v roce 2016 představili kromě hvězdného dua McKellen (*Pán prstenů*) a Stewart (*Star Trek*) také Owen Teale (*Hra o trůny*) a Damien Molony (*Rippert Street*). Přímý přenos z divadla Wyndham proběhl v pražském kině Aero v prosinci 2016.

Torben Betts (Velká Británie)

KOČKA V OREGANU / VINCENC (INVINCIBLE)

přeložil Michal Zahálka

2 m, 2 ž

komedie

Intelektuálové Oliver a Emily se přestěhují z Londýna na sever Anglie. Jednak tam je levnější bydlení, jednak Emily coby vzorná salónní levičačka touží po tom, aby jejich děti vyrůstaly mezi „skutečnými lidmi“. Dva tihle „skuteční lidé“ teď míří na návštěvu: Dawn a Alan, manželé odvedle, které Oliver s Emily pozvali na přátelské posezení. V úhledném obývacím se střetne metropolitní kavárna s kulturou plechovkového piva, na povrch vyplouvají dávné ambice, touhy i předsudky. Někde kolem brousí jedna otravná kočka, leckdo skrývá temné tajemství a není vůbec jisté, že celé tohle blízké setkání třetího druhu dopadne dobře.

Jedna z nejúspěšnějších současných londýnských komedií měla premiéru v březnu 2014 v komorním Orange Tree Theatre, kde o ni byl takový zájem, že se záhy přesunula do St. James Theatre. Obě tato uvedení provázela mimořádná přízeň publika i nadšené kritiky, které ji mj. přirovnávaly k Bohovi masakru Yasmíny Rezy. Klíčem k úspěchu je způsob, jakým Betts – odchovanec Alana Ayckbourny – pracuje se stereotypy a jejich nabouráváním a hlavně s žánry. Kočka v oreganu je konverzačně-situační komedií, ale obsahuje velice silnou tragickou linku a tematizuje podstatné (a nijak zvlášť humorné) aspekty života v současném světě. Nabízí vycizelované dialogy, spoustu humoru i vážného citu a velké herecké příležitosti pro dva herce a dvě herečky okolo čtyřicítky.

Česká premiéra se odehrála v prosinci 2016 v Klicperově divadle v Hradci Králové pod názvem *Vincenc*, v režii Petra Štindla.

Alex Coppel (USA)
S NEBOŽTÍKEM V PATÁCH (GAZEBO)
přeložil Zdeněk Bartoš
9 m, 3 ž
krimikomedie

Podle autorovy povídky, na níž spolupracovala jeho žena Myra, vznikla kriminální komedie o autoru úspěšných televizních detektivek. Vždycky uměl pro účely scénáře vymyslet téměř dokonalý zločin, teď se však dostane do situace, kdy musí sám poněkud podomácku spáchat vraždu. Jeho žena se stala předmětem vydírání, takže scénárista musí vyděrače umlčet revolverem a najít místo, kam schovat mrtvolu. Při dražbě spolu se ženou získali použitý zahradní altánek, a tak se rozhodnou, že vyděrače pohřbí v čerstvém betonu jeho základů. Mrtvola se však záhadným způsobem po čase znovu objeví uprostřed jejich obývacího pokoje! Dům se brzy začne hemžit detektivy a státními zástupci, a scénárista se tak ocitne v roli, kterou neočekával: v roli podezřelého.

Poprvé byla hra uvedena v prosinci 1958 v newyorském Lyceum Theatre v nastudování souboru The Playwrights' Company. U nás hru uvedlo MD Mladá Boleslav v červnu 2016.

Německy psaná dramatika

Stefan Wipplinger (Německo)
KALHOTY KOLO ŽENA (HOSE FAHRRAD FRAU)
přeložila Sára Bláhová a kol.
3 m, 2 ž

Předměstí, sídliště a lidé, které k sobě přivedla touha něco vlastnit nebo vyměnit.

Co všechno byste byli ochotni s někým směniti? Byt, auto, jméno, tvář? A co když pak někdy nelze vzít výměnu zpět? Jako by k vám cizí předmět přirostl, jako by si vás osvojil.

Mít a být. V reji velkoměsta se potkávají moderní hledači štěstí a ztrácejí se, vyměňují se, postrádají své milované či domnělé vlastníky. Ukradené kolo není k dostižení, putuje od jednoho člověka k druhému. Kalhoty, se kterými se člověk s těžkým srdcem rozloučil, hřejí chudáka. Byt se promění a stává se terapeutickou místností. Komu co patří a kdo patří ke komu? V jednotlivých scénách, které se nakonec propojí, sledujeme úsměvné a mnohdy absurdní osudy postav i jejich věcí, které nevydrží na jednom místě.

Stefan Wipplinger (1986) pochází z Horního Rakouska, studoval v Linci a začal se věnovat divadlu, v Berlíně studoval divadelní vědu a režii, jeho krátký film *Es wird sicher passieren* (Určitě se to stane) navštívil v roce 2013 mezinárodní filmové festivaly, v roce 2014 začal pracovat pro berlínské divadlo pro mládež Grips-Theater. Tato hra je jeho první celovečerní a byla pozvána na přehlídku nových textů **Stückemarkt 2015**. U nás byla hra poprvé uvedena jako série scénických čtení v Činoheráku Ústí nad Labem v rámci projektu Překročit hranice v říjnu 2016.

Stefan Vögel (Rakousko)
PŘÁTELÁK (FREUNDSCHAFTSSPIEL)
přeložila Iva Michňová
3 m, 2 ž
komedie

Fotbal a početí dítěte - to jsou nejčastější témata, kterým se postavy věnují. Děj se odehrává v domech dvou párů a začíná chystáním na grilování. Leon, Bernd a Robbi jsou již léta nejlepší kamarádi a zanícení

fotbaloví fanoušci, samozřejmě různých klubů, takže není nouze o debaty a hádky. Leon a Romi se již delší dobu snaží o potomka a Romi nechce Leona ztratit tím, že si najde mladší milenku. Proto dvojnásobná máma Babs své kamarádce Romi poradí, aby si sama pomohla umělým početím s vhodným dárcem spermatu – Leon nikdy nepřijde na to, že dítě není jeho. Chce to jenom najít muže, který má dobré geny a kterého Romi trochu zná... Ovšem Romi si vybere Bernda, manžela Babs, což vystaví kamarádství obou párů těžké zkoušce. „*Pokud jsi skutečně náš kamarád, udělej nám dítě.*“ Romi chce jenom oplodnit, ale pro Bernda je to příležitost, jak se jí vyznat z dlouho potlačované lásky. O tři měsíce později: Romi čeká s Berndem holčičku, ale šťastným otcem má být Leon. Jenže ten má milenku, je to přítelkyně Robbiho... A navíc si nechal udělat test a zjistil, že je opravdu neplodný. Jak se tedy vysvětlí Romino těhotenství? Každý na každého ví nějaké tajemství, jež nutně směřuje k prozrazení a překvapivému rozuzlení.

Ana-Maria Bamberger(ová) (Německo / Rumunsko)

MARTA, MARINA (MARTA, MARINA)

přeložil Michal Kotrouš

2 ž

hořká komedie

Marta sedí v přítmi svého pokoje a čeká na Marinu, svou dceru, jež jí obstarává ty nejnnutnější věci. Stará žena má za sebou pohnutý život zdravotní sestry a podváděné manželky. Marta by na tom měla být líp – stala se z ní doktorka, vzala si svého kolegu a má dospělého syna.

Nicméně zdání klame. Ani Marina není ve vztahu ani v práci tak šťastná, jak by se předpokládalo, Marta to tuší, ačkoli je celou dobu ponořena do svého křesla a zdá se, že její bytí je ohraničeno jejím bytem. Naopak, její „empatické antény“ začnou tušit nebezpečí a Marta nechce dopustit, aby její dcera skončila jako ona, aby se uzavřela do stejných životních lží. Sžíravý sarkasmus, citlivý humor, hluboké porozumění a v překvapivých momentech i něha – Marta využije všechny své páky, aby zachránila Marinu z její tísnivé situace.

V této brilantní i jednoduché komedii se rozvíjí dynamický slovní souboj, pohled na každodennost a zároveň na lásku. Zejména ženy se ve hře najdou jako dcery, matky, nebo jako obojí. A mužům nezbyde nic jiného, než sedět, dobře se bavit a poznávat, jak obecné mají představy o ženském nitru.

Světová premiéra proběhla v Bukurešti v divadle Teatrum Mundi v říjnu 2004, německá premiéra v únoru 2008 v Theater im Roßstall v Germeringu.

Autorka (1966) pochází z Bukurešti, z německé menšiny, poté žila a studovala v Německu, USA, publikovala a pracovala v oblasti psychologie. Od roku 2003 píše divadelní hry – nejprve na tělo slavné rumunské herečky Olze Tudorache – tyto hry se setkaly s velkým ohlasem nejen v Rumunsku, ale např. i v Hamburku, Londýně, Paříži a vybídly autorku k napsání dalších her. Dle jednoho divadelního magazínu jde o „psychologicky subtilní hry s humorem i hloubkou, v nichž nalezneme kousavý sarkasmus vedle hluboké vážnosti“. Její hry byly uvedeny nejen v Rumunsku či Německu, ale i ve více jak patnácti dalších zemích (u nás Městská divadla pražská hra *Portrét Donny T.*, prem. duben 2011).

A další překlady...

Bengt Ahlfors (Finsko)

ODMÍTAČ VÝTAHŮ (HISSVÄGRAREN)

přeložil Zbyněk Černík

1 m

aktovka / monolog osamělého muže

Osamělý starší muž se divákům úsměvně i trpce vyzpovídává ze svého zvláštního vztahu s osobním

výtahem - výtahu ve svém domě dal již jako dítě jméno. Monolog se týká i dalších témat – oblíbeného jezevčíka, který mužovi zemřel, filmové herečky Grace Kellyové, do níž byl blázen a jež se narodila ve stejný den jako on. Jak šel čas, výtah začal být poruchový, rozhádaní sousedé zestárlí, herečka zemřela. Vypravěč ztloustl a lékař mu přikázal, ať nejezdí výtahem, nýbrž chodil pěšky, což náš hrdina s výtahem – přítelem slovně řeší. Ke stáru začne muž navštěvovat krematorium a pohřby, zamiluje se do sympatické mladé ženy, která by mu venčila jezevčíka, nemůže ji však najít. Vypráví i další úsměvné i dojemné příběhy ze svého dlouhého života, všechny se točí kolem jeho oblíbeného výtahu.

Emmanuel Roblès (Francie)

MONTSERRAT

přeložil Pavel Macek

6 m, 2 ž

historické drama

Děj se odehrává ve Venezuele v roce 1812 v průběhu občanské války. Mladý španělský důstojník Montserrat je otřesen chováním španělské armády k domorodému obyvatelstvu a sympatizuje s venezuelskými povstalci. Španělé se chystají zajmout vůdce povstalců Bolívara, ale Montserrat jej varuje a tím mu umožní uprchnout. Pod vedením důstojníka Izquierda španělští vojáci tuto Montserratovu „zradu“ odhalí a Montseratta zadrží. On odmítá prozradit Bolívarův úkryt. Proto ještě než ho popraví, zatknou na náměstí šest náhodných chodců a pod hrozbou jejich smrti se snaží Montseratta přimět k výpovědi.

Rukojmí jsou věznění s Montserattem a přemlouvají jej, aby Bolívara vydal, protože ten je nemocný, a tak je pravděpodobné, že stejně bude zadržen. Jejich poprava by pak byla zbytečná a Montserrat by za ni nesl vinu. Montserrat je vystaven dilematu: nezradit (a tedy odsoudit k smrti šest nevinných), nebo prozradit Bolívarovu skrýš (a tím ohrozit venezuelskou revoluci).

Než má být Montserrat popraven, dozvídá se, že se Bolívarovi podařilo uprchnout do bezpečí.

Emmanuel Roblès (1914 - 1995) byl francouzský spisovatel španělského původu, jenž žil léta jakožto francouzský usídlenec v Alžírsku. Napsal na čtyřicet románů a divadelních her, jeho díla čerpají z filozofie existencialismu, jež vždy postaví člověka před bezvýhodnou volbu.

A.P.Čechov (Rusko)

TŘI SESTRY (TRI SESTRI)

nově přeložil Jaroslav Vostrý

10 m, 5 ž

Slavná hra byla napsána v roce 1900, poprvé byla uvedena v roce 1901.

Ústředním prostorem hry je dům Prozorových na ruském maloměstě, kde žijí čtyři mladí lidé, sourozenci Olga, Máša, Irina a Andrej. Zůstávají zde i po smrti svého otce, generála ruské armády. Dům, na začátku prosluněné místo plně květin, dostává během představení stále temnější a klaustrofobičtější podobu a všichni sourozenci, jeden po druhém, jsou z něj doslova vypuzeni.

Snem Prozorových je vrátit se do Moskvy, kterou si pamatují z dětství jako místo, kde je možno být šťastný. Moskva a její nádhera je jedním z často se objevujících témat hry. Druhé nosné téma je láska a smysl života. Stará panna Olga pracuje jako učitelka na gymnáziu, Máša je nešťastně vdaná za učitele Fjodora Kulygina. Původně byla okouzlena jeho chytrostí, ale po sedmi letech ho má spíše za hlupáka. Nejmladší sestra Irina sní o odchodu do Moskvy a nalezení skutečné lásky. Andrej, jediný jejich bratr, se zamiluje do Nataši, prosté dívky, již všechny tři sestry opovrhují...

Eurípídés (Řecko)

ORESTÉS

převodl Jaroslav Vostrý

7 m, 5 ž

Nový převod klasické antické tragédie. Orestés je v řecké mytologii syn mykénského krále Agamemnona a jeho manželky Klytáimnéstry. Později se stal nástupcem na mykénském trůnu. Král Agamemnon po svém vítězném návratu z trojské války zahynul rukou vrahů najatých jeho bratrancem Aigisthem a zrádnou manželkou Klytáimnéstrou. Ti se stali posléze manželi a Aigisthos usedl na uprázdněný mykénský trůn. Usiloval také o odstranění zákonného dědice, mladého Oresta, ale to mu překazila Orestova sestra Élektra. Odvedla ho do bezpečí k fockému králi Strofiovi, jehož manželkou byla Agamemnonova sestra Astyochea (zvaná též Anaxibie). Král se ho ujal a vychoval ho jako vlastního. Strofiov syn Pyladés a Orestés se stali doživotními věrnými přáteli.

Poté Élektra věnovala sedm let přípravě návratu domů a pomstě za zákeřnou smrt otce. Orestés dospěl, vrátili se do Mykén. Dostal se nepoznán na hrad a nechal se ohlásit královně, že přináší zprávu o smrti jejího syna. Byl vyslechnut s uspokojením a poté nechala zavolat Aigistha. Orestés na nic nečekal, probodl ho hned ve dveřích a poté stejně naložil se svou matkou. Pociťil uspokojení nad potrestáním vrahů svého otce a stejně na jeho čin pohlížel i mykénský lid. Ne tak bohyně pomsty Erínye, ty ho neúprosně pronásledovaly svými planoucíma očima a syčením a doháněly ho k šílenství. Slitoval se nad ním bůh Apollón, který mu ústy věstkyně Pýthie poradil, ať se odebere do daleké Tauridy, a tam se nechá očistit před posvátnou sochou bohyně Artemis. Čekala ho nebezpečná a dlouhá cesta, která končila tím, že příchozí byli zajímáni a odevzdáváni Artemidiným kněžkám k oběti. Orestés se však na cestu vypravil, doprovázel ho přítel Pyladés...

HRY, JEŽ JE PO DOHODĚ MOŽNO ZÍSKAT JEN ZA TANTIÉMY

Zahraniční tituly, u nichž je možno získat provozovací práva k profesionálnímu uvedení jen za tantiémy (%).

Autor	Titul	Smlouva do:	%
Richard Bean	Sám na dva šéfy	30.6.2018	9
Terry Johnson	Absolvent	29.11.2019	8
Neil LaBute	Proč být hezká	20.4.2017	7,7
Tracy Letts	Srpen v zemi indiánů	30.6.2018	7,7
Long/Singer/Winfie ld	Souborné dílo W. Shakespeara (zkrácená verze)	29.11.2017	7,7
J.P.Shanley	Pryč z Mullingarů	12.11.2018	7
Penelope Skinner	Léto na kole	28.1.2018	9
Stephens/Haddon	Podivný případ se psem	18.11.2018	8

Nepřeložené texty

Dílo Ingmara Bergmana k dispozici

Rádi připomínáme, že cesta k inscenování Bergmanových děl je po mnoha letech volná! Autorská práva vám rádi zprostředkujeme!

Anglicky psaná dramatika

Terence Rattigan (Velká Británie)

WHILE THE SUN SHINES (ZA SVITU SLUNCE)

5 m, 2 ž

konverzační komedie

V souvislosti s celou řadou inscenací, které modernímu publiku nově objevují dílo dramatika Terence Rattigana (1911 – 1977), nasadilo Theatre Royal v Bathu roku 2016 tuto hru. V roce 1943, kdy byla napsána, se v režii významného divadelníka Anthonyho Asquitha stala velkým londýnským divadelním hitem, který autor už nikdy nepřekonal – postupně se na ni ale téměř zapomnělo, až přišla nynější kritikou vřele přijatá inscenace.

Žánrově jde o lehce sentimentální romantickou komedii, která dovedně pracuje s konverzačním i situačním humorem. Mladý šlechtic jménem Harpenden za druhé světové války slouží jako vojín v britské armádě – právě má ale opuštěný a pobývá ve svém přepychovém bytě v Londýně, protože si má hned nazítří brát svou dlouholetou snoubenku Elisabeth, rovněž dívku z významného šlechtického rodu. Protože jde o svazek dávno domluvený, mají o něm oba své zprvu nevyřčené pochybnosti. Ty umocní náhodné setkání se dvěma příslušníky cizích armád (Svobodných Francouzů a americké), kteří se oba začnou Elisabeth dvořit. Situaci navíc komplikuje Harpendenova milenka Mabel Crumová, která se podezřele dobře zná i s nevěstiny vlivným a zvědavým tatínkem – a chybět nemůže ani nezbytný dokonalý komorník Horton. Po mnoha vztahových veletočích nakonec pravá láska zvítězí, ale čím vlastně? Rattigan patří v britském dramatu 20. století k nejobratnějším řemeslníkům, hlavní předností této pravidelně komponované komedie jsou skvělé dialogy místy téměř wildovského rázu i vyrovnané herecké příležitosti pro středně velké obsazení.

Theresa Rebeck(ová) (USA)

SEMINAR (SEMINÁŘ)

3 m, 2 ž

komedie

Leonard, někdejší spisovatelská hvězda, vede elitní kurs tvůrčího psaní za spoustu peněz. Jeho žáci Izzy, Kate, Douglas a Martin se každý svým způsobem snaží najít cestu ke svému literárnímu talentu.

Hra vychází z tradice her založených na textu (podle recenze premiérového uvedení v The New York Times je autorka něco mezi Yasminou Rezou a Neilem Simonem), pracuje se slovním humorem i paradoxními situacemi. Leonard je arogantní, trochu vyhořelý guru přesvědčený o vlastní genialitě, čímž části studentů imponuje a část irituje; jisté je, že kolem sebe stíjí trefné literární bonmoty a při hodnocení jejich juvenilních prací je nesmlouvavý. Kontrasty mezi jednotlivými žáky se projevují jak v jejich tvorbě, tak i v přístupu k životu, a potažmo k Leonardovi. Malá komunita je mikrokosmem umění

a světa vůbec, v němž fungují predátoři, ženský půvab, nakonec ale vítězí talent. Když jeden člen skupiny přichází s obviněním, podle něhož je Leonard jen zbabělý plagiátor, ukáže se, že jeho hlavní předností je rozpoznat talent a jemu podřídít všechno. Ze všech začínajících si nejvíc cení Martina, kterému nabídne nejen pomocnou redakční ruku, ale také ho velmi cynicky upozorní na obtížný spisovatelský život, jehož se sám kdysi stal obětí.

Hra má silný morální apel, nerezignuje však na humor, a navíc přináší pohled na svět umění a problematické aspekty jeho vzniku.

Text byl poprvé uveden v listopadu 2011 v divadle Golden Theatre v New Yorku, režie Sam Gold.

Penelope Skinner(ová) (Velká Británie)

THE RUINS OF CIVILIZATION (NA TROSKÁCH CIVILIZACE)

1 m, 3 ž

drama

Novinku z pera uznávané britské autorky by bylo možno označit jako rodinnou dystopii. V jejím značně mrazivě působícím ději lze najít jen lehce zveličené tendence dnešní západní společnosti. Někdy v budoucnosti (zřejmě nepříliš vzdálené) navštíví sociální pracovnice manželský pár. Silver je spisovatel, Dolores jeho bývalá redaktorka, nyní v domácnosti. Joy musí s Dolores projít již naposledy dotazník, jehož řádné vyplnění umožní páru nadále pobírat štědré stipendium. To je určené párům, které se rozhodnou nemít děti. Přírůstek do rodiny v tomto státě znamená ztratit veškerou sociální podporu a odstěhovat se na „sídliště“. Dolores správně odpovídá, že již po dítěti netouží, a to ani ve svých snech. Stipendium je zachráněno.

Nedávná turistická návštěva jisté středomořské země, která se propadá do beznadějně chudoby a brzy ji navíc pohltní oceán, inspiruje Dolores k seznámení s mladou masérkou, imigrantkou Marií. Přemožena špatným svědomím a touhou dát svému životu alespoň nějaký smysl, nabídne Marii přístřeší. Brzy se ukáže, že Maria je těhotná, což znamená okamžitou deportaci. Obě ženy se rozhodnou tuto skutečnost před Silverem zatajit, což se jim díky tomu, že ten odjíždí dokončit konečně svůj deset let rozepsaný román, podaří. Silver se ze spisovatelského domova vrátí až po narození dítěte. Dolores se proti němu poprvé vzbouří, chce, aby dítě i matka zůstaly v jejich domě, ale Silver je raději udá. Maria uteče, v naději, že se Dolores podaří manžela, který by po vydání románu konečně mohl mít vlastní příjem, přesvědčit, aby si dítě ponechali, a tím mu zachránili život. Silver se však nechce vzdát své pohodlnosti, ale ani vůdčí role v manželství, a tak trvá na vydání dítěte úřadům k deportaci. Dolores raději volí smrt dítěte i vlastní. Silver se svěřuje se svým smutkem ze ztráty ženy Joy, která je velkou obdivovatelkou jeho románu.

Úspěšnou premiéru měla hra v květnu 1016 v newyorském Manhattan Theater Club, v jehož dramaturgii vznikla.

Peter Whelan (Velká Británie)

HERBAL BED (LŮŽKO Z BYLIN)

5 m, 3 ž

historické drama

Děj se odehrává v Anglii v roce 1613 a zakládá se na pravdivých událostech. Postavy i spor, o který jde, jsou skutečné, a promítají se do něj dobové spory puritánů a reformistů a jejich různé pohledy na morálku. Příběh má navíc jednu zajímavost – jeho hrdinka je dcerou W. Shakespeara (o „otci“ se v textu často hovoří, ale hra končí v momentě, kdy má vstoupit na scénu, takže zůstane až do konce „neviditelný“.)

John Hall je vážený učenec a lékař a jeho manželství s krásnou, o dost mladší Susannou je považováno za bezchybné, jeho život za příkladný. Hallův dům s velkou zahradou plnou léčivých bylin dokonce navštíví a požehná sám biskup. Ve skutečnosti Hallovo manželství stojí na úctě Susanny k manželově práci a

uspokojení z možnosti dotknout se lékařského umění, což vyhovuje Susannině emancipované osobnosti. Nedostatek citu a náklonnosti způsobí, že Susanna se nechá okouzlit Rafem Smithem, zamilovaným sousedem a manželovým nejbližším přítelem. Toho využije Hallův odmítnutý a uražený student Jack Lane, který v opilosti rozhlásí, že Susanna a Rafe jsou milenci a že byla lékařova žena nakažena pohlavní nemocí. Ve skutečnosti příchod Lanea, který domů doprovázel Susanninu služku Hester, vyrušil Susannu a Rafeho těsně předtím, než mohlo k něčemu dojít. Přítomnost směsi látek na podezřelý lék, jak se později vysvětlí, byl určen Susannině otci.

Doktor Hall tuší, že na té fámě o Susannině nevěře je něco pravdy, ale touží očistit své jméno, a tak Jacka Lanea požene k církevnímu soudu. Při křížovém výslechu, který svou úskočností a argumentací božskými nároky církve připomíná výslechy inkvizice, málem vyjde plná pravda najevo, ale všechno nakonec potvrdí svědectví Hester. Ta, vedena – jak se domnívá – božskou inspirací, vylže příběh, který nemůže znít věrohodněji. Hester jedná podobně jako Susanna, lásku staví na první místo, nad společenská pravidla, láska nemůže být špatná. Naopak muži se zde nechávají řídit přísnými pravidly, která nezpochybňují mnohoznačnými výklady. Jack Lane se k soudu nedostaví a je exkomunikován.

Hru napsal autor pro Královskou shakespearovskou společnost, ta ji uvedla v divadle ve Stratfordu v květnu 1996.

Paddy Campbell(ová) (Velká Británie)

WET HOUSE (ODMAŠŤOVNA)

4 m, 2 ž

Autorka ve svém textu zpracovává vlastní zkušenosti s prací v chráněném bydlení pro nenapravitelné alkoholiky. Obyvateli útulku jsou lidské trosky závislé na alkoholu, včetně pohledné těhotné mladé ženy. Autorka líčí bezútěšnost a zoufalost podobných míst, jež slouží jako placebo na černé svědomí společnosti, která si potřebuje nad odpadlíky umýt ruce. Autorka neztrácí humor, takže kromě naturalistických detailů jsme mj. svědky komického „striptyzu“, kdy se ošetřovatelé snaží přinutit jednoho z klientů, aby se vykoupal. Ani personál, který chod instituce zajišťuje, nepatří k elitám společnosti. Místo, kam byli nehodní uklizeni, se stává skvělým místem k vybití osobních problémů, územím, kam spravedlnost dobře nevidí a ani vidět nechce.

Do útulku přichází nový zaměstnanec jménem Andy. Právě skončil vysokou školu a je plný ideálů a odhodlání pomáhat. O obojí postupně přichází, stejně jako o své staré přátele, protože život venku je úplně jiný. Sám začne pít, aby se dokázal se svou novou prací a novou životní situací vyrovnat. Ve chvíli nepozornosti mu jeden klient ukradne kasu a kolega Mike, bývalý voják, násilník a piják, situace využije a jednoho klienta surově zmlátí. Andy ovšem nemůže nic říct, protože byl vlastně původcem celého problému a souhlasil s tím, že na chvíli, jakoby omylem, vypne bezpečnostní kamery. Andy se vzdává a z práce odchází, v útulku nechal své iluze, kromě zkušeností nezískal nic a nic se nezměnilo.

Připravujeme český překlad.

Melissa Ross(ová) (USA)

OF GOOD STOCK (Z DOBRÉHO RODU)

3 m, 3 ž

tragikomedie

Tři sestry (Jess, Amy a Celia) k sobě mají velice blízko (jistě se na tom podepsala i brzká smrt jejich matky). Láska má ovšem mnoho podob a zvlášť v rodinných vztazích se projevy náklonnosti často míchají s alergií na různé zlozvyky, s řevnivostí, s žárlivostí kvůli nespravedlivě rozdělenému dědictví – a někdy úplně mizí.

Autorka nás během jednoho dne, kdy se sestry a jejich partneři setkávají na Cape Codu, v domě po otci, obeznámí s historií rodinných dramata a přidá dramata nová (Jess bojuje s rakovinou, Amy utekl ženich a Celia nečekaně otěhotněla s mužem bez jasné budoucnosti). Neztrácí přitom smysl pro humor a

především sestrám dovolí „prozřít“, připustit si a uvědomit si význam sesterské lásky. Hra nabízí výtečné herecké příležitosti, především v ženských rolích.

Hořká komedie o rodinných poutech byla uvedena v roce 2015 v divadle South Coast Repertory.

Sean Foley (Velká Británie)

PAINKILLER (PRÁŠKY NA BOLEST)

5 m, 1 ž

fraška / adaptace

Dudley se chce zabít. A proč taky ne? Je sedmnáctý nejlepší novinový fotograf ve Swindonu, chodí nedbale oblečený a ve chvílích spirituálního vzruchu zpívá Dámu v červeném. Jo, a taky ho zrovna opustila žena. Rozhodne se, že únik z bolesti je jen jeden.

Ralph je se světem vyrovnaný. A proč taky ne? Je nejlepší vůbec, říká si „John Smith“, a nosí u sebe ostřelovačskou pušku Heckler a Koch PSG1. Až na to, že byste to nepoznali. Kdyby musel něco říct, řekl by, že se zabývá „odstraňováním bolesti“.

Dva osamělé hotelové pokoje. Jedny spojující dveře... Kdykoliv jindy by Dudley dneska se vším zdárně skoncoval. Kdykoliv jindy by Ralph dneska zdárně skoncoval někoho. Ale ne dneska... Dneska je to jinak...

Text je adaptací francouzské komedie Francise Vebera *Chlap na zabítí* (1971), podle které vznikl slavný film *Dotěrný chlap* s Jacquesem Brelem a Linem Venturou. V březnu 2016 jej v rámci své sezony v londýnském divadle Garrick s úspěchem uvedl Kenneth Branagh.

Sam Shepard (USA)

A PARTICLE OF DREAD (OEDIPUS VARIATIONS) (ŠPETKA HRŮZY – VARIACE NA OIDIPA)

6 m, 2 ž

Oidipovské téma, tak frekventované v Shepardově tvorbě, zpracoval nyní Shepard v téměř autentické podobě. Jeho variace na Sofokla kombinuje antickou tragédií s moderním policejním pátráním po pravdě o jednom vražedném incidentu na silnici amerického Středozápadu...

Hru napsal Shepard pro Field Day Theatre Company v irském Derry, soubor, který vede slavný irský herec Stephen Rea. Premiéra v režii neméně slavné Nancy Meckler se konala v Derry v roce 2013, posléze byla uvedena v USA.

Henry Farrell (USA)

WHATEVER HAPPENED TO BABY JANE (CO SE VLASTNĚ STALO S BABY JANE)

1 m, 6 ž

dramatizace novely

Autor adaptoval svou novelu (1960), ale příběh proslavily také dva filmy (1962 a 1991), z nichž za pozornost stojí zejména ten starší, s Bette Davisovou a Joan Crawfordou, herečkami, které se nesnášely podobně silně jako hlavní hrdinky.

Dvě stárnoucí sestry spolu žijí osaměle ve starém hollywoodském domě, za jehož zavřenými dveřmi se odehrává drama, které má blízko k hororu. Starší sestra Jane, mohutně podporovaná otcem, ve slavných dobách vaudevillu vystupovala jako zpívající a tančící zázračné dítě. Časem ji ale předstihla Blanche, která se stala velkou filmovou hvězdou, pro Jane si ale v každé smlouvě vymínila alespoň malou roli. Po nehodě je ale Blanche upoutaná na kolečkové křeslo a zůstává zcela v moci své problémové sestry, která ji celý život nenáviděla, protože jí sebrala úspěch a milosrdně ji nechala žít z drobků spadlých pod stůl.

Jane sestru všemožně týrá. Děj se dostane do obrátek poté, co Jane zjistí, že Blanche chce prodat dům a sestru dát do ústavu. Snaží se vyhodit Ednu, jejich hospodyni a jediné spojení Blanche s vnějším světem, nedává sestře najíst, pak jí naservíruje jejího kanára nebo jí po vyhladovění nabídne otrávené jídlo. Jedinou nadějí na záchranu je dopis adresovaný sousedce a vyhozený z okna, ale ten se omylem dostane

do rukou Jane. Ta se čím dál tím víc propadá do pošetilých představ o znovuzkřížení své kariéry, což má za následek jednak závislost na alkoholu a jednak čím dál tím patrnější psychickou chorobu. Jane si podá inzerát, že hledá korepetitora pro plánované vystoupení v Las Vegas, a tak se do děje přimíchá neúspěšný mladý klavírista Edwin. Než dojde k okamžiku, kdy Jane Edwina napadne (tomu se ale podaří uniknout a celá hrůza skončí), vyjde najevo ještě nejedno rodinné tajemství a ze skříní vypadne (doslova) nejeden kostlivec. Pravda není tak úplně jednoznačná, jak se nejdřív zdálo. Dům vydá všechna tajemství, za dveřmi je policie a šílená Jane v dětských šatech pořádá večírek pro mrtvé hosty.

Esther Wilson(ová), John Fay, Tony Green, Lizzie Nunnery(ová) (Velká Británie)

UNPROTECTED (BEZ OCHRANY)

2 m, 4 ž

Hra vznikla sběrem dokumentárního materiálu z tisícovky rozhovorů a řadí se do proudu tzv. verbatim divadla. Jaké východisko sloužila smrt dvou pouličních prostitutek závislých na heroinu a snaha místních autorit zavést zónu legální prostituce (text vznikl v Liverpoolu).

Výše jmenované dramatičky a dramatikové spojili své síly a stvořili na základě rešerší a průzkumů mnohovrstevnatý text, který zkoumá aktuální dění, dokumentárním stylem nahlíží na události týkající se sexuálního průmyslu. Autoři tlumočí odlišné názory mnoha lidí (street-workery, policistu, politika a zákazníky), jichž se dotýkají navrhované liverpoolské zóny pro legální prostituci. Na základě tisícovky rozhovorů s obyvateli, sexuálními pracovníky, politiky, policisty a klienty tohoto průmyslu poskytuje tvůrcům zvolený formát znalost problematiky a možnost vytvořit dynamické, zasvěcené drama. Syrová forma vyprávěného divadla není založena na dialozích, mnohem víc se jedná o apelativní monology, jejichž prostřednictvím se tvůrci snaží jednak upozornit na zoufalou situaci žen v krajní nouzi (již nedokáže zvládnout ani rodina a z níž nemohou ideální východisko poskytnout ani sociální pracovníci), zároveň ale působí nesmírně silným, autentickým, tragickým příběhem. Osudy jednotlivých dívek se odhalují postupně, jako by ve vrstvách, a zpráva o způsobu jejich úmrtí přichází až na samém závěru.

Text byl poprvé uveden 10. března 2006 v liverpoolském divadle Everyman. Hra v roce 2006 na Edinburghském festivalu získala cenu Amnesty International's Freedom of Expression.

Esther Wilson je dramatička a scénáristka, John Fay píše hlavně pro televizi (podílel se například na nejstarším britském daily-soap *Coronation Street*); píše pro divadla v Liverpoolu a okolí. Tony Green je pedagog a dramatik, Lizzie Nunnery píše pro divadlo, rozhlas a televizi.

Craig Higginson (Velká Británie)

GIRL IN THE YELLOW DRESS (DÍVKA VE ŽLUTÉM)

1 m, 1 ž

Jedna postava pochází z Konga (Pierre) a druhá z Anglie (Celia). V jejich původu je klíč k jejich pochopení. Krásná bílá dívka s dostatečně pevným finančním zázemím dává hodiny angličtiny a černý mladý muž se stává jejím novým žákem. Od začátku je jasné, že jeho pravou motivací není zlepšení v jazyce, ale osobní zájem o Celiu. Zároveň se dá tušit, že i Celia něco skrývá. Ačkoli se společně prosekávají džunglí gramatických pouček, jejich komunikaci to nijak nezlepšuje, protože oba si do toho druhého promítají svoje představy a tužby a k tomu si vydatně pomáhají lži.

Pierre zcela žije představou, že jeho barva pleti ho odsuzuje do nižších pater společnosti, a za vším vidí rasovou diskriminaci. Aby u Celiu uspěl, přisvojil si drastický příběh svého otce o povraždění celé rodiny, ačkoli sám už je rodilý Francouz. Celiu ovšem jedná stejně. Vymyslí si, že z domova odešla kvůli incestním touhám svého bratra, dokonce si vybájí jeho smrt. Ve skutečnosti se ale pomýlené city týkaly jí a místo pohřbu se koná bratrova svatba.

Celia a Pierre se spolu sice vyspí, ale místo, aby je to sblížilo, je to naopak rozdělí. Vzájemně se stávají obětí svých lží a sobeckých projekcí vlastních potřeb. Autor se dotýká hned několika pozoruhodných témat (rasové předsudky a pozitivní diskriminace, společenská stigmatizace, stereotypy, představy a sny

- jejich projekce a střet s realitou, bezprostřední neuchopitelnost světa) a skutečně uvěřitelně demonstruje mechanismy a příčiny odcizení dvou osob ze dvou různých světů.

Hra byla uvedena v divadlo Newcastle upon Tyne: Live Theatre v březnu 2010.

Paul Weitz (USA)

TRUST (DŮVĚRA)

2 m, 2 ž

temná komedie

Ovládat, nebo být ovládán? Pohádkově bohatý Harry vede značně neuspokojivý vztah se svojí ženou Allezou. Jednoho dne se přijde odreagovat do sadomasochistického salónu, v němž pracuje Prudence, jeho někdejší spolužačka a idol školních let. Harry s ní chce navázat vztah, Prudence o Harrym vypráví svému partnerovi Mortonovi, naprosté společenské trosce. Morton se rozhodne Harryho vydírat – když mu zaplatí třicet tisíc dolarů, neřekne Aleeze o jeho návštěvě v SM salónu... Zápletka je založena na ústředním motivu vzájemné důvěry (nebo spíš nedůvěry) a neschopnosti normálně komunikovat. Každý ze čtveřice je v něčem nenormální, každý se potácí mezi touhou ovládat a být ovládán. Autor analyzuje partnerské vztahy a baví se jejich nefunkčností – boháč Harry se snaží vytvořit ideální podmínky své ženě, ta je tím ale frustrovaná; Morton u sebe drží Prudence jen soustavným ubíjením jejího sebevědomí. Oba páry vědí, že se k sobě nehodí – zatímco Harry se bojí, že jejich rozdíly je od sebe odpuzují, Morton tvrdí, že se s Prudence díky nim skvěle doplňují. Nerovnoměrnosti mají paralelu v sexuálních motivech – ve hře na sadistu a masochistu... Hra je označena jako „temná komedie“ – na závěr se Prudence a Harry pokusí o vztah a Aleeza konečně nachází náplň života jako domina v salónu (místo vezme po Prudence).

Hra měla premiéru na Off-Broadwayi v divadle Second Stage v roce 2010 (rež. Peter DuBois)

Autor pochází z umělecké rodiny, poprvé na sebe upozornil jako spoluautor scénáře k filmu *MravenecZ*, na němž pracoval mj. se svým bratrem Chrisem. Režíroval teenagerovskou komedii *Prci prci, prcičky* (1999). Největší kritické ohlas získal za spolurežii filmu *Jak na věc*, jeho (a bratrův) scénář pak byl nominován na Oscara. Pak se tvůrčí dráha bratří rozdělila, Paul od té doby natočil několik snímků, psal i pro televizi. Na svém kontě má i několik divadelních her (mj. *Roulette*, *Privilege*, *Show People*), přičemž všechny byly premiérově uvedeny na Off-Broadwayi.

Stuart Slade (Velká Británie)

BU21

3 m, 3 ž

šest monologů

Pocit neklidu a potenciálního ohrožení, který nepomíjí ani v poklidu našich domovů, zhmotnil Slade ve fiktivní události pádu letadla na lince BU21. Neznámí teroristé zasáhli stroj plný bezmocných pasažérů těsně před přistáním. Na poklidnou solidní londýnskou čtvrť letadlo dopadlo jako meteorit. Na palubě nepřežil nikdo, na zemi pak hořící trosky způsobily další obrovské škody na životech, zdraví i majetku. Pro všechny pak tato událost znamenala obrovský šok.

Autor na scénu přivedl šest postav, které se setkávají na jakési terapeutické skupině, jež jim má pomoci překonat jejich traumata. Z jejich střídajících se monologů postupně vzniká barvitý proměnlivý obraz příběhů a povah. Jako každá situace, i tato má své hrdiny i antihrdiny. Zatímco mladá rumunská imigrantka se musí naučit žít se znetvořením, doživotními bolestmi a invalidním vozíkem, bezskrupulózní obchodník využije svého „postižení šokem“ k nátlaku na své zaměstnavatele, protože teď si může prakticky dělat, co se mu zlíbí, a nikdo si nedovolí riskovat reputaci firmy tím, že by propustili „oběť tragédie“. Mladík, jehož otec byl na palubě letadla a celý život se snažil distancovat od svých nebritských kořenů, se paradoxně obrací k islámu a lůzr, co byl omylem považován za hrdinu zachraňujícího raněné (přitom se k neštěstí přihnal jako bezostyšný čumil), uvěří důležitosti a oprávněnosti své role a hodlá o

obětech tragédie napsat knihu.
Hra byla uvedena v londýnském Theatre 503 v březnu 2016.

Greg Pierce (USA)

SLOWGIRL (POMALÁ)

1 m, 1 ž

drama

Příběh začíná příjezdem sedmnáctileté Becky k jejímu strýčkovi Sterlingovi. Sterling se před několika lety odstěhoval na odlehlé místo na Costa Rice, kousek od malé vesničky, která se paradoxně jmenuje Los Angeles. Matka poslala Becky na pár dní ke svému bratrovi, protože Becky je doma ve Spojených státech ve velkém maléru. Na jedné středoškolské studentské párty, kam společně se svými přáteli (spolupořadateli) pozvali mentálně retardovanou dívku přezdívanou Slowgirl, došlo k nehodě, při které Slowgirl vypadla z okna. V současnosti je v ohrožení života.

Uprostřed džungle, obklopeni zvířaty a nádhernou přírodou, se Becky a Sterling postupně otevírají jeden druhému a budují mezi sebou nové přátelství, které bude prospěšné oběma. Sterling ukazuje Becky sílu klidu, pohody a sebereflexe; zatímco Becky připomíná Sterlingovi, že nečinnost nevyřeší žádný problém.

Jednou z předností této hry je skvěle vybudovaný vývoj obou postav. Během pouhého týdne Becky i Sterling (znovu)objeví nové skutečnosti o životě. Zatímco na samém začátku hry je zřetelně znát silný kontrast mezi charakterem Sterlinga a Becky, ke konci jsou si obě postavy mnohem více rovni.

Drama *Slowgirl* bylo zahajovací hrou při otevírání Claire Tow Theatre v Lincolnově Centru v New Yorku 4. června 2012. Zaznamenala velmi kladné ohlasy, stejně tak jako jeho další hra (kterou spolu napsal s režisérem Stephenem Earnhartem) *The Wind-Up Bird Chronicle* podle knihy Harukiho Murakamiho.

Richard Greenberg (USA)

THE SWING OF THE SEA (UNÁŠEN VLNOU)

3 m, 2 ž

Max zemřel a jeho milenka Vivi se po návratu z cesty, na níž se z této ztráty vzpamatovávala, zjistí, že její manhattanský byt, který svěřila do péče Maxovu synovi, křehkému a citlivému Brettovi, byl vykraden. Ukáže se však, že Brett v bytě za celou dobu její nepřítomnosti vůbec nebyl, protože k němu ztratil klíče. Brett žije sám, utápí se v depresích a stěží vůbec přijímá potravu, což vzbuzuje obavy u jeho bratra Aleka. Obrátí se proto se žádostí o pomoc na mladého rabína Daniela. Daniel se pokusil na Bretta zapůsobit, ale bez většího úspěchu...

Když se oba bratři setkají se svou „macechou“ (kterou Brett sám kdysi miloval) v jejím bytě, zprvu se zdá být hlavním důvodem Alekovo podezření, že Vivi jejich otce přiměla k sepsání pro ně nevýhodné závěti. Vivi jeho obvinění brzy odrazí tím, že se dědictví vzdá v jejich prospěch. Navíc se ukáže, že Alec byl tím, kdo Brettovi ukradl klíče od Viviina bytu a odnesl z něj cennosti. Alec má finanční potíže, opouští ho žena... Divák pochopí, že co sledoval, byla jen špička ledovce, pod povrchem probíhalo úplně jiné drama: navenek úspěšný, pragmatický Alec má sebeničivé tajemství – svůj milenecký vztah s Danielem.

Premiéra se uskutečnila 26.5.2015 v Manhattan Theatre Club.

William Boyd (Velká Británie)

ARGUMENT

3 m, 3 ž

tragikomedie

Skotský dramatik vychází z předpokladu, že nic není pro divadlo tak vděčné jako pořádná výměna názorů. Každý z nás si radši podobné situace odbude bez publika, na druhou stranu ale v nás ona skrývaná tajemství vyvolávají zvědavost a voyeurské potěšení.

V Boydově hře šest postav (v deseti výstupech – hádkách) řeší manželkou krizi mladého páru Pipa a Meredith. Meredith (špatně placená muzejní kurátorka) cítí intelektuální převahu a s potěšením to dává manželovi (dobře placenému finančnímu poradci) najevo. Nevinná debata o zhlédnutém filmu se postupně promění v nepříjemnou konfrontaci. Vrchol přijde, když Pipovi kdosi volá a on nešikovně předstírá, že to byl omyl. Nakonec přizná, že to byla jeho kolegyně, se kterou má už několik měsíců poměr.

Následuje několik bouřlivých výstupů, kdy Meredith oznamuje rodičům, že se manžel odstěhoval (a při té příležitosti jí matka poví, že se mu ani nediví) a kdy se nejlepší přátelé snaží rozhádané manžele přimět k pokusu o usmíření (Tony se vyjádří, že Meredith je absolutně bez humoru, a Jane se prořekne, že se jí Pip vlastně vždycky líbil). Některé spory asi nikdy nezmizí (vzájemná nevraživost Pipa s jeho tchánem), ale Pip a Meredith se znovu dají dohromady a snaží se o nápravu.

Šťastný konec a příměří je ale dočasné. Znovu zvoní telefon, tentokrát Meredithin. Opravdu si někdo spletl číslo? Nebo volá nový mileneček?

Německy psaná dramatika

Nis Momme Stockmann (Německo)

PHOSPHOROS (FOSFOROS)

4 m, 4 ž, sbor

Lew Katz vyučuje fyziku a má rakovinu. O tom druhém je skálopevně přesvědčen, důkazem má být skutečnost, že má každé ráno návaly bolesti. Lwova žena Anne si koupila psa a chodí na kurzy psaní, protože se poslední měsíce vše točí jenom kolem mužovy nemoci. Marlene je Lwova studentka, přivydělává si ve stánku na nádraží a vidí v prodáváných preclicích ponižující patriarchát. Basil hraje na kontrabas a jeho zbytky oslnivé kariéry putují mezi hotelovými bary a oslavami stříbrných svateb. Eva je jeho asistentka, vlastně přítelkyně a talentovaná basistka. A Schröder vlastně jenom pracuje na recepci špatného hotelu.

Všichni mají společné to, že jsou vystaveni nepříznivým okolnostech, o nichž se domnívají, že nejdou ovlivnit a že je nemají pod kontrolou. Kde se to neštěstí vzalo a proč vedla jejich cesta od naděje a víry k depresi? Stačí okamžik – výsledek lékařského vyšetření, který přišel v nevhodnou chvíli, pes, co začal zničehonic kousat, telefonát, poznámka na chodbě, rvačka, urážka – zdánlivě nevýznamné myšlenky a události začaly určovat jejich cesty. Lew potká Marlene, Anna Basila, Lew zabije psa a terapie u psychoanalytičky se nevyvíjí dobře, Boris zavolá Anne a Schröder Evě. Eva potká Marlene a vyhodí ji i kontrabas z jedoucího vlaku. Lew miluje Marlen, miluje ji i Jörg. Boris miluje Marlene a Marlene miluje Evu. Basil se setká se Lwem a ten už má všeho dost. A zatímco to pod kůží a za očima postav doutná, blíží se k severní Evropě mohutná bouře a sbor celý spleť osudový děj po vzoru antických tragédií komentuje.

Hra o osudu, moci jednotlivce, o davu a individu, o čase, o záměně strachu a lásky byla uvedena v červnu 2014 v Bayerisches Staatsschauspiel v rámci přehlídky Ruhrfestspiele Recklinghausen.

Ana-Maria Bamberg(ová) (Rumunsko / Německo)

THREE O´CLOCK (TŘI HODINY)

2 ž

hořká komedie

Clara a Abelina jsou dvě staré sestry, které nemohou žít bez sebe, ale ani ne spolu. Přesto se mladší z nich, Abelina, nechá druhou přemluvit, aby prodala svůj byt a přestěhovala se ke své starší sestře. Nyní tedy bydlí v malé místnosti spolu a dělají si navzájem ze života peklo. Clara zneužívá své pozice – je starší, vzdělaná spisovatelka – a nechává se obsluhovat a sestru neustále ponižuje. Abelina se brání svou

nepřístupností a lhostejností, nechává se ale postupně strhávat do rozhořčených obviňování. Situace eskaluje v momentě, kdy začnou svůj vzájemný odpor vztahovat na své srdeční záležitosti, totiž muže. Nejprve na Dimiho, Abelinina zasněného nepraktického syna, jehož chce Clara před matkou uchránit. A potom na Paula, Abelinina zesnulého muže, jehož s Clarou spojovalo evidentně mnohem více věcí. Konflikt dojde svého vrcholu a nenávist vznášející se mezi sestrami dojde své ventilace... Kousavá i vážná komedie o principech jen vzdáleně možného společného žití, dvě báječné role pro zralé herečky. Hry byla poprvé uvedena v lednu 2010 v rumunském Národním divadle v Sibiu, v Německu pak v březnu 2010 v Theater im Roßstall v Germeringu.

Ana-Maria Bamberg(ová) (Rumunsko / Německo)

BELVEDERE

2 m, 1 ž

Dějštěm hry je místnost psychiatrické kliniky Belvedere, kde je právě jako pacientka ubytována Antonia, slavná a excentrická spisovatelka. Je ráno, Antonia sedí na své posteli a luští křížovku o Čechovovi, když ji vyruší vyšetřující lékař Dr. Taube. To vede k další rozmlúve, Antonia mu např. vyčte, že ji lékař zneužívá pro svou studii o halucinacích.

Následuje nečekaná návštěva: přichází dobromyslný starší pán Eugen, velký obdivovatel herečky, přináší kytici a oživí množství vzpomínek. Po počáteční skepsi ožijí také Antoniiiny vzpomínky – kdysi dávno v létě spolu prožili milostný románek...

Nicméně dr. Laubemu je nenadálý host podezřelý – nejedná se u něj taktéž o halucinaci? Antonia se urazí a požaduje po lékaři důkaz o jeho vlastní existenci, o níž je přesvědčen. A dokáže mu přesný opak: ne ona, nýbrž on je součástí studie. To on je postavou divadelní hry, kterou ona právě píše. On, ona, Eugen i ona místnost – to vše je hra s titulem Belvedere, kterou na konci předčítá Eugenovi. „Je ráno, Antonia sedí na své posteli a luští křížovku o Čechovovi“... Hra je hotová a může začít.

Autorka napsala též obrácenou verzi (spisovatel, lékařka, obdivovatelka). Hra byla uvedena v březnu 2010 v hamburském divadle Komödie Winterhuder Fährhaus.

Stefan Vögel (Rakousko)

CHAIM & ADOLF

3 m

komorní tragikomedie

Jméno Adolf je trnem v oku muži jménem Chaim Eisenberg, Izraelci s německými kořeny, jenž jezdí pravidelně na hory do oblíbeného rakouského zimního střediska. Bohužel je tento žoviální a prostořeký Adolf Oberhuber, který vešel do horského lokálu, jediný, kdo přichází v úvahu pro partii šachu. Po počátečních antipatiích a slovních přestřelkách oba muže sblíží příběh, jenž se odehrál ve vzdálené minulosti a oba je spojuje víc, než by se především Adolf domníval... Jsme tak svědky dávného milostného příběhu, odehrávajícího se ve víru 2. světové války, autor však sleduje také latentní antisemitismus poválečných generací.

Stefan Vögel (Rakousko)

MORBUS FACEBOOK (CHOROBA FACEBOOK)

4 m, 3 ž

komedie

Všichni jsou neustále na chatu, na Facebooku či na Twitteru, už se pomalu nedokáží bavit jinak, není toho už příliš? To je hlavní téma této aktuální bláznivé komedie o průlomu digitálního věku do dosud poněkud zatuchlého, maloměstského života jedné rodiny. Eduard se nechal sociálními sítěmi naprosto

strhnout a už nedokáže normálně mluvit, jeho slovní zásoba se skládá jen ze slangu chatu. Objedná si online domů esoterika i skromně oděnou společnici. Jeho žena přivolá lékařskou pomoc, nicméně Eduardovy příznaky jsou stále horší – jednoho dne zaklepe na dveře všech jeho 667 facebookových přátel...

Philipp Löhle (Německo)

NULLEN UND EISEN (NULY A JEDNIČKY)

7 m, 2 ž (možné zdvojení)

„Existují pouze dva stavy – zapnuto a vypnuto.“

Text je rozdělen do čtyř částí: Sčítání, Odčítání, Násobení a Dělení, čemuž odpovídá i jejich obsah. Zapnuto a vypnuto – kdyby to bylo tak jednoduché. Postavy hledají např. velkou lásku, ale stále se nesetkávají s tím správným partnerem, náš svět je nevypočitatelný, což je i hlavním tématem hry, jejíž hlavními postavami jsou mj. lidé z počítačové branže, jejichž pracovní i životní náplní je najít ten nejjednodušší algoritmus na všechno na světě. Ovšem nečekané události jejich snažení a teorie bourají a obracejí v trosky. V druhé části se životní jistoty ztrácejí a nejspíše ve třetí části hučí v hlavě už i divákovi.

Hlavní postavou zašmodrchaného příběhu se nechtě stává Moritz Krehmer, jemuž řekne kolegyně Klára, kterou pozval na rande, že je „strašně nudný, úzkoprsý člověk“. Moritz se poté snaží být spontánní a kreativní (např. chodí po kanceláři bez ponožek), leč nikoho jeho chování nezajímá ani nepobouří. Začne ho naplňovat až práce ve firmě, která sbírá a analyzuje data „úplně o všem“. Jeho intenzivní práce začne být podezřelá jedné tajemné organizaci, která za jeho naivitou a lehkomyšlností vidí dobře naplánovanou sabotážní akci a chce ho – vypnout. V tu chvíli se „náhodou“ jinde odehraje autonehoda, která naprogramuje algoritmus světa zcela jiným směrem. Moritz začíná z tohoto světa pozvolna mizet – nebo se naopak začíná kopírovat a množit?

Autor nutí své postavy hledat univerzální vzorec, jenž by měl vše na světě obrátit k lepšímu. Co by ale měl obsahovat? Velkou lásku, kterou si přeje Klára, vniknutí do svého nového Já, po němž touží Jonas, iluzi stálosti, kterou hodila za hlavu Jule, aby začínala jeden nový začátek za druhým? Hra řeší vypočitatelnost, či spíše nevypočítavost naší existence a ukazuje, že si nevystačíme pouze s jednoduchými počty.

Hra měla světovou premiéru v lednu 2013 v Staatstheater Mainz v režii J.P.Glogera.

Oliver Bukowski (Německo)

DAS KONZEPT ROMANTISCHER LIEBE (KONCEPT ROMANTICKÉ LÁSKY)

1 m (možno přidat ženský hlas)

monolog

Max Jakubaschk, středoevropský a již ne tak docela mladý muž, nás bere na cestu do země lásky, párování a vztahových bolestí. Není ve věcech lásky nezkušený – svými slovy se vyzná „v youpornu a na FB“ – a seznamuje nás s trojicí dívek či žen: s Conny, Ninou a především s Klarou Jean-Shaolin Meyerovou. Na poslední zmíněné exemplárně postuluje svůj koncept romantické lásky, nejprve nás zasvěcuje do tajemství schůzek od prvních dojmů („Zda je někdo atraktivní, se pozná po prvních 150 milisekundách.“) až k make upu podmínek. Max je expert, životem protřelý stratég sváděcího umění, omytý kalnými vodami svého dosavadního milostného života. Jak řekla sama zmíněná Klára: „Miluju tě, Maxi Jakubaschku, myslím, že napořád, ale trochu méně jazyka, ano?“

O dva roky později se dozvídáme, že je Max v lékařské péči. Šlo o vnitřní rezignaci, závislost, rozdílná časová pásma? Neboť „rudá je barva lásky“. „Ona tam, já zde, říká Max, „Navzájem se chceme. Žádné další otázky? Ale ano! Žije se líp?“

Neromantická směrnice pro všechny, kdo hledají partnera a nakonec chtějí partnerem zůstat, přičemž

světlo na konci tunelu může být reflektorem protijedoucího vlaku.

Markus Orths (Německo)

ZIMMERMÄDCHEN (POKOJSKÁ)

2 m, 3 ž

Ve vlastní dramatinizaci svého filmového scénáře zfilmovaného v roce 2015 si autor pohrává s postavami pokojské Lynn, její matky a tajemné cizinky Chiary. K nim se přidruží dva muži – terapeut, milenec, oba jsou navíc hoteloví hosté.

Největším nepřítelem Lynn je prach, jeho stírání se jí stalo obsesí. Lynn je pečlivá pokojská, po pobytu na psychiatrii si život přísně strukturovala a nenechává si do něj nikým zasahovat. S rostoucí chutí si bere do parády hotelové pokoje, kde se může v jiných vůních a zvyklostech nerušeně oddávat snům o jiném životě. Neznámá blízkost a nepřekročitelný odstup od hostů hotelu se stává její vášní, jež kulminuje, když se musí skrýt pod jednu z hotelových postelí. Nepovšimnuta nic netušícími lidmi nad ní v posteli se stává každé úterý voyeurkou. A z této své perspektivy se zamiluje do nóbl prostitutky Chiary, jež se stává její novou obsesí a výzvou, jak konečně zastavit svá životní ztroskotávání...

Peter Buchholz (Německo)

BEGLEITERSCHINUNGEN (SYMPTOMY)

1 m, 2 ž

komedie

Daniel začíná po rozvodu nový život. Ve svém pěkné loftu v centru města chce dát na frak všem skeptikům a poražencům. Při oslavách kolaudaci se Daniel setká se svou sousedkou Sárou a je z ní okamžitě pař. Sympatie jsou vzájemné a zpočátku vypadá vše jednoduše – až do chvíle, kdy se v Danielově bytě objeví jeho nejlepší kamarád Tom. Tom a Sára se znají z „escort servisu“, pro nějž Sára z finančních důvodů občas pracovala. Sára nechce, aby se Daniel toto tajemství dozvěděl, a nabídne Tomovi obchod. Tom však po Sáře také touží a na Daniela žárlí – zároveň se však snaží být k příteli loajální. Když mu Sára pohrozí, že vše sama vyradí, rozhodne se Tom s kamarádem promluvit sám. Tím se však díky nedorozumění dozví Daniel jen půl pravdy, a tak se všichni tři dostanou do spirály omylů a špatných pochopení...

Napínavá komedie plná nečekaných obrátů, dva muži, kteří bojují o stejnou ženu. Ale co je vlastně Sára zač? Obchodnice, milenka, holka na vdávání nebo femme fatale? Při hledání nového štěstí nestačí jen změnit bydliště, je potřeba bojovat i s předsudky a špatným přesvědčením. Kdo nakonec zvítězí proti svému vnitřnímu maloměšťákoví?

Dimitre Dinev (Rakousko)

HAUT UND HIMMEL (KŮŽE A NEBE)

2 m, 1 ž

milostné drama

Může láska vzkvétat i za války? Hra z roku 2007 vsazuje tematiku lásky do téměř apokalyptického rámce válečného bojiště. Zde se setkává žoldněř a okrádačka mrtvol. On ji chce nejprve zastřelit, neboť má před světem mrtvých velký respekt – mrtví jsou pro něj „lepší lidé“.

Žoldněř má po celém těle tetování, které je vlastně záznamem jeho životní poutě se všemi svými příběhy, láskami, vítězstvími i porážkami. Ráj pro něj existuje jen jako tetování na zádech.

On již v nic nevěří, ani v Boha, ona má stále alespoň naději a sny. Z počáteční agrese se vyvine porozumění a nakonec i náklonnost. Může se stát neskutečné a zvítězí láska nad smrtí? Na scéně se objeví na chvíli i mladý voják, jenž je chce zastřelit, oni ho však zneškodní. Poté se začnou oddávat své vášni, což má poněkud tragikomicky za následek, že on zůstane shodou okolností sedět na mině, kterou

sem sám položil. Posílá ji od sebe pryč, ať si aspoň ona zachrání život. Ona však nechce, sedne si mu na klín a začne s ním laškovat – dva na jedné mině...

Ona: Galja... Olga... Věra... Skoro přes každé žebro jiné ženské jméno. To je praktický. Kdybys stál před Bohem, bude mít přehled o tvých zálibách.

On: Kdybych se s ním setkal, dal bych mu ke spánku pistoli a donutil ho, aby stvořil jiný svět.

Dimitré Dinev (1968) pochází z bulharského Plovdivu, od roku 1990 žije ve Vídni. Dal o sobě vědět velkým úspěchem svého románového debutu *Engelszungen* (Jazyky andělů, 2003). V dubnu 2007 uvedl prestižní Burgtheater jeho hru *Soudcův dvůr* (česky Magdalena Štulcová).

Ariane Koch(ová), Joël László (Švýcarsko)

ZUKUNFT EUROPA (BUDOUCNOST EVROPY)

variabilní obsazení, min 2 m, 1 ž

5 aktovek

Podtitul hry nastiňuje, jaké téma všechny krátké hry řeší: „Optimistické nakupení zemí, jež se při první dobré příležitosti někam vypaří“. Autoři dostali od divadla Marie ve švýcarském Aarau za úkol napsat krátké hry na téma „budoucnost Evropy“. Vzniklo pět textů, v nichž se mluví z pohledu budoucnosti o současné a přicházející Evropě a není to zrovna růžová představa.

Ve hře *Costa Concordia. Mare nostrum* (3 – 20 herců) hledá skupina Evropanů nový světadíl. Evropa je zničená. Na palubě mají býka. Docházejí zásoby, a tak vyvstává otázka, zda se posvátnému býku klanět, nebo ho sníst. A jak je asi v nové zemi přijmou? Existují ještě vůbec jiní lidé? Člun se kolébá do neznáma...

Ve hře *Fiverr.com* (3-20 herců) tematizuje autorka zadávání výrobních procesů do zemí s levnější pracovní silou. Jako názornou ukázkou si autorka na webu koupila po celém světě různé materiály – písňe z Indie, projevy z Venezuely apod., které se nabízejí za 5 dolarů. Texty, které takto získala, vrhají kritický pohled na evropské vztahy.

Enzyklopädie des Verschwindens (monolog, Encyklopedie zmizení) nás nechává listovat lexikonem budoucnosti. Bude ještě v budoucnu to, co je nám dnes drahé? Kolik rostlinných či živočišných druhů již nebude existovat? Znepokojivě hledáme staré známé pojmy, ale narážíme pouze na děsnou skutečnost.

J. László nás ve své hře *Ich bin das Tier mit dem Fell* (1 m, 1 ž, Jsem osrstěné zvíře) přenesse do kadeřnického salónu. Právě vlasy a chlupy jsou dávno nepatřičné, ale ke kadeřníkovi se chodí stále – zkoušejí se různé paruky a klábosí se o animální minulosti lidí, kdy ještě existovaly pravé peníze a lidé umírali.

Poslední příspěvek *Reykjavik-Pinakotheek* (2 m, 1 ž) nám představuje dvojici kurátorů, kteří po naprostém zničení starého definují kánon nového umění. Poté, co byl vyhozen do povětří pozdně gotický Isenheimský oltář, je zas o trochu více místa. Jen je potřeba pořádně přemýšlet.

Vydáváme se tak s autorskou dvojicí na cestu časem a sledujeme, jak by to mohlo v budoucnu vypadat – původní odstup se tak zdá být nepříjemně znepokojivý.

Hru složenou z pěti aktovek uvedlo Theater Tuchlaube Aarau v únoru 2015.

A další jazyky...

Jens Albinus (Dánsko)

UMBETTUNG (PŘEMÍSTĚNÍ)

2 m, 3 ž

tragikomedie

„Pekelná jízda jedné rodiny, odhalující komika, brutální sebepoznání.“

Zpátky domů, zpátky mezi své čtyři stěny, do nichž se zapsal život jedné rodiny. Každá místnost má svůj příběh, stala se dějištěm rodinných rozepří, lásky, bolesti, štěstí i neštěstí. Na počítači je ve formě fotek a filmů uloženo dětství tři dcer. Prostřední, Alma, před lety zemřela. Je to už dávno, co se rodina rozpadla, co vyprchal z domu společný život. Ještě se však zachoval ve svých pozůstatcích a ve vzpomínkách. Zůstali zde nejmladší sestra Liv a její otec Jørgen. Ti ještě bydlí v domě, v němž se život zastavil. Avšak život venku se řídí jinými pravidly a stále se mění – v sousedství vzniklo centrum pro uprchlíky. A cesta k němu si vyžaduje přemístění současného hřbitova. Má být přemístěn i hrob Almy...

Pro Liv je to záminka, jak svolat do domu setkání celé rodiny. A tak se po letech vrací excentrická matka Lili a její věčný soupeř, starší sestra Katie, jež žije na druhém konci světa. Památka Almy se brzy upozadí a vrací se staré konflikty. A zatímco jsou všichni znesváření, vyplouvají na hladinu díky Alminým ostatkům pravdy, jež byly dlouho potlačovány a skryty.

Jde o druhou autorovu hru dánského herce, režiséra a spisovatele, jenž se zapsal do povědomí diváků především hlavní rolí ve filmu svého přítele Larse von Triera *Idioti* (1998). Ve hře *Umbettung* si bere po vzoru Bergmana či Čechova na mušku rodinu a velmi vtipně a kousavě popisuje, jak se mohou stát základem vlastní existence životní lži, jež se za dlouhá léta nahromadily.

Komorní hru napsal přímo pro divadlo Schauspiel Köln, kde byla uvedena v lednu 2016.

Hra je napsána v němčině.

LISTY Z AURA - PONTU
4/2016

© Aura - Pont s.r.o., Praha 2016
Redakčně připravil Michal Kotrouš.

Spolupracovali:

Alena Bjačková, Lada Halounová, Petra Johansson, Marta Ljubková, Petra Marková, Anna Pýchová, Jitka Sloupová, Michal Zahálka.